

skrivning, der skal finde Sted. Jeg tror som sagt, det kan lade sig gøre.

Vilhelm Rasmussen: Der er et ganske enkelt Forhold, om hvilket jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg med Hensyn til selve Lovforslaget fuldt ud kan slutte mig til de Betragtninger, der er gjort gældende af Ordføreren for mit Parti. Det er dog ikke rigtigt, naar man betragter det foreliggende Lovforslag som en Kornlov med Tilbehør i Retning af Befolkningens Forsyning med andre Levnedsmidler; thi det er jo næsten en Lov om Landets hele Forsyning med Levnedsmidler, og i Betragtning af, at det er det, det drejer sig om, forekommer det mig, at man kunde ønske sig en enkelt Tilføjelse til denne Lov, hvis det kan lade sig gøre endnu. Naar man ser paa, hvordan Stillingen er i Øjeblikket, forekommer det mig, at man paa Forhaand maa være paa det rene med, at der i det kommende Aar vil blive ganske overordentlig ringe Mængder Kød til den danske Befolknings Disposition, og det vil blive overordentlig dyrt. Det er ogsaa saaledes, som Forholdet ligger, i højeste Grad sandsynligt, at der kun vil blive ringe Mængder Flæsk til den danske Befolkning, og naar det er saaledes, ser jeg ikke rettere, end at det er rigtigt, at man har sin Opmærksomhed noget mere henvendt paa Befolkningens Forsyning med, hvad man nogenlunde korrekt kan kalde Havesager, end man har haft det hidtil. Naturligvis ved jeg meget godt, at ærede Medlemmer kan sige, det er en Slags Kæphest, som jeg her bestiger, men ærede Medlemmer maa have mig en lille Smule undskyldt, at jeg stadig taler om dette Emne. Det er mig bogstaveligt et Samvittighedsanliggende, for naar jeg kan se, hvor overordentlig betydningsfuldt det er for det danske Folks fyldestgørende Ernæring, at man i tilstrækkelig Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa dette, saa vilde det være ganske forkasteligt, om jeg ikke trods det, at det maaske ikke er saa populært endnu, stadig gjorde opmærksom paa, at her er noget, man for Alvor maa betænke. Det er ikke saa svært at forstaa, at de, der har udarbejdet det foreliggende Lovforslag, ikke helt har haft deres Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, som jeg specielt taler om, fordi Lovforslaget i alt væsentligt er udarbejdet af Landbrugsrepræsentanter. Men Landbrugsrepræsentanter har selv den fornødne Jord til Disposition, de kan til eget Behov dyrke den fornødne Mængde Havesager, som de har Brug for i deres Husholdning. Det er

derfor ikke til at undre sig over, — og jeg bebrejder dem ikke noget, — at de ikke med samme Styrke ser hen til de Vanskeligheder, som Befolkningen har i de store Byer og ganske særligt i København. Men der er meget store Vanskeligheder for Befolkningen i de store Byer og ganske særligt i København, naar denne Befolkning økonomisk er saaledes stillet, at den har vanskeligt ved at købe de blot nogenlunde dyre Levnedsmidler og er ganske ude af Stand til at købe de Levnedsmidler, der er oppe i betydelig Pris. Derfor vil jeg gerne have Lov til at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa denne Sag og ogsaa bede det ærede Udvalg, der bliver nedsat, om, at det vil tage i Betragtning, om det ikke kan lade sig gøre i denne Lov paa en eller anden Maade at indføje en eller anden Bestemmelse, som kunde bevirke, at der blev en større Mængde Havebrugsprodukter til Raadighed for den danske Befolkning, og at disse Havebrugsprodukter blev tilgængelige for en rimeligere Pris, end Tilfældet er i Øjeblikket. Jeg vil tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et lille Skrift, der er udsendt af Husholdningsudvalget, som er nedsat af Indenrigsministeriet. Dette Skrift, der har Nr. 10, handler om Dyrtidskost og giver bl. a. interessante Oplysninger om Priserne paa forskellige Livsformodenheder i Forhold til deres Ernæringsværdi. Naar man studerer dette Skrift og ser paa de Prisberegninger, der er opstillede — det findes Side 11—12 og videre fremme —, saa kommer man til det Resultat, at medens Brød, Kartofler, Kaalrabi og ganske enkelte andre vigtige Levnedsmidler er i nogenlunde rimelig Pris paa Grund af de Foranstaltninger, der er truffene, saa er næsten alle andre af de Havebrugsprodukter, som vi kan kalde Rodfrugter, ikke at tale om de egentlige Grønsager, i saa svimlende høje Priser, at ubemidlede Mennesker ikke er i Stand til at bringe saadanne Fødemidler ind i deres daglige Kost. Den Føde, man kan faa i et Smaamands hjem i de store Byer og ganske særligt her i København, bliver derfor i høj Grad ensformig, men ved Siden deraf mangler den et Tilskud af livsnødvendige Stoffer, fordi Rationen af Kød, til Dels ogsaa Rationen af Flæsk, bliver relativt og absolut mindre. Man maa saa se sig om efter en Erstatning, og denne Erstatning kan faas fra Havebrugsplanterne.

Det vilde derfor være en overordentlig stor Velgerning for Befolkningen i Byerne og ganske særligt for Befolkningen i Stor